

Z historie školství – 2. část

Pro rozvoj školství na Březovsku se stal historickým rok **1947**. Protože ministerským výnosem ze dne 1. 12. 1946 byla pro nízký počet žactva přechodně uzavřena měšťanská škola v Jelenicích, začali místní činitelé jednat o zřízení měšťanské školy v Březové. Dne 7. července 1947 přijela do Březové zvláštní komise, která rozhodla otevřít k 1. 9. 1947 měšťanskou školu, bude-li mít řádné umístění.

Na stavbu řádné školy nebylo ani pomyšlení. Po jednání se správou nemocnice v Ostravě-Zábřehu a s Fondem národní obnovy byla odkoupena alespoň dřevěná budova o rozměrech 48 m x 12 m. MNV Březová spolu s okolními národními výbory obstaral potřebné pracovní síly k demontáži tohoto objektu v Zábřehu a jeho převezení vlakem do Hradce nad Moravicí, odtud pak traktorem a koňskými povozy na místo stavby do Březové. Jenže ani stavba provizorní budovy měšťanky nemohla být do 1. září hotova. Aby se mohlo pravidelně vyučovat, přestěhovala se obecná škola **přechodně na faru** do jídelny v 1. poschodí, kde se vyučovalo až do 16. listopadu.

Měšťanská škola byl zařizována se značným finančním nákladem, na který zdejší chudá obec nestačila. Pomohla zde akce „Budujeme Slezsko“ a pro školu bylo získáno kmotrovství města Nové Paky. „Kmotři“ z Nové Paky měli vzácné porozumění pro potřeby obce. Hned při své návštěvě 9. října 1947 v ní byl proveden slavnostní akt převzetí kmotrovství; novopačtí dali škole do vínku 60 tisíc Kč na hotovosti a radiopřijímač. Peněžitými a věcnými dary napomáhali i v dalších letech.

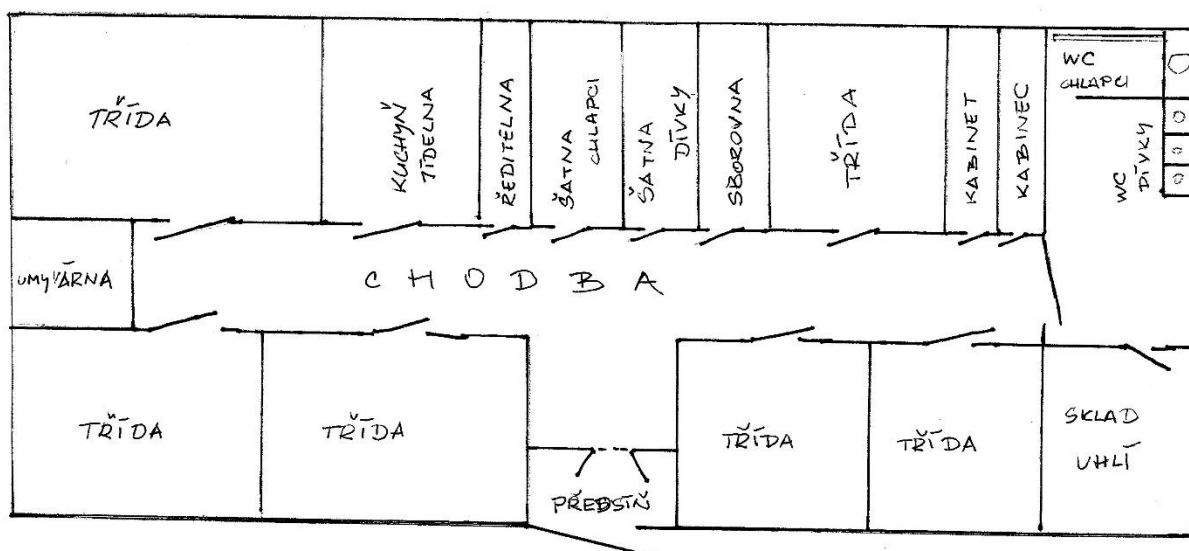

Dřevostavba měšťanské školy „**Na obecním**“ – na pozemku u nové silnice – byla slavnostně otevřena ihned po svém dostavení v neděli dne **16. listopadu 1947** za účasti četných hostů a místního obyvatelstva. Z tohoto významného dne je ve školní kronice následující zápis: „**Nechť je měšťanská škola v Březové majákem obce a kraje slezských tradic.**“

Po únoru 1948 procházelo školství vývojem, jenž odpovídal jednotlivým etapám výstavby socialistické společnosti. Měšťanská škola se od 1. září **1948** změnila na **střední školu**. Správu školy převzal odborný učitel Oldřich Valas. V tomto školním roce navštěvovalo školu 83 žáků, školní obvod zůstal beze změny. Ve školní budově byla **vybudována zdravotní a hygienická zařízení, zřízena místnost pro školní kuchyni, vykopána studna, v budově instalováno rozhlasové zařízení.**

Bylo zkrášleno okolí školy a upraveno hřiště. Inventář školy se rozrostl o drobné náčiní a nářadí pro tělesnou výchovu, pomůcky pro fyziku a chemii, o nádobí do školní kuchyně, knihy do učitelské a žákovské knihovny.

I v dalších letech pokračoval učitelský sbor ve zlepšování pracovního prostředí. K 18. listopadu 1951 byla ustavena pionýrská organizace, kterou vedl učitel Václav Novák. Do pionýrské organizace bylo zapojeno 66 procent žactva. U příležitosti 85. narozenin národního umělce Petra Bezruče získali pionýři jeho souhlas k tomu, aby pionýrská organizace směla nést jeho jméno. Z tohoto období je zachována rovněž korespondence mezi básníkem a pionýry.

Nový školský zákon ze dne 22. dubna 1953 zasáhl výrazně do organizace školství. Od 1. září **1953** byla zřízena **osmiletá střední škola**. Ředitelem školy byl jmenován dosavadní ředitel národní školy Bedřich Ehler. Do 6.–8. ročníku docházeli žáci z obcí školního obvodu. Škola měla celkem 5 tříd s celkovým počtem 118 žáků, do 5. postupného ročníku byli přijati žáci z jednotřídních škol v Gručovicích a Lesních Albrechticích.

Pro školní rok 1953–1954 byly vydány nové „Přechodné osnovy“ a nové učebnice. Všichni učitelé byli postaveni před nové úkoly výchovné a vyučovací práce. Důsledně byla prováděna polytechnizace vyučovacího procesu.

Jako průkopnický čin bývá posuzováno zavedení příškolního hospodářství od září 1957. Pod vedením učitele Václava Nováka se žáci starali o čistokrevný chov králíků a holubů. Bylo vybudováno pařeniště s dvaceti okny a pro pěstitelské práce využíváno 40 arů přiděleného pole, zvaného „U březí“. Žáci získávali nejen základní vědomosti o moderním hospodaření, ale prohluboval se jejich vztah k chovu drobného zvířectva, k celé přírodě. Při náročné práci školy se projevovaly nedostatky provizorní budovy. Učebny byly malé, nebyly zvukově izolovány, špatně se vytápěly, scházely kabinety a šatny. I proto, že začal stoupat počet žáků, jevílo se nanejvýš nutné postavit novou školní budovu. Investiční úkol, vypracovaný již v roce 1954, byl Krajským národním výborem v Ostravě stanoven na léta 1958–1960.

Významnou událostí v poválečném vývoji školství bylo v roce **1960** prodloužení školní docházky na devět let. Název školy byl změněn na **základní devítiletou školu**. Poprvé v historii československého školství dostali žáci zdarma učební pomůcky a učebnice. Pravidelné vyučování bylo zahájeno v **nové pavilónové budově školy**. „Dřevěnice“ dosloužila a nová škola se představila žákům, učitelům a veřejnosti. Po celý školní rok se však ve staré budově ještě vyvažovalo a podávaly se obědy.

(Fotografie z majetku pana Cyrila Vlčka a pana Ladislava Jedličky.)